

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2012 r. — Mayaleh przeciwko Radzie**(Sprawa T-307/12)**

(2012/C 273/32)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Adib Mayaleh (Damaszek, Syria) (przedstawiciel (-e): G. Karouni, adwokat)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności:
 - decyzji wykonawczej 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii — w zakresie, w jakim dotyczy Adiba Mayaleha;
 - rozporządzenia wykonawczego nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii — w zakresie, w jakim dotyczy Adiba Mayaleha;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania na podstawie art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów, które są co do zasady identyczne z zarzutami, które zostały podniesione w sprawie T-383/11 Makhlof przeciwko Radzie⁽¹⁾ lub do nich podobne.

(¹) Dz.U. C 282, s. 30.

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2012 r. — Zweckverband Tierkörperbeseitigung przeciwko Komisji**(Sprawa T-309/12)**

(2012/C 273/33)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (Rivenich, Niemcy) (przedstawiciele: A. Kerkmann, Rechtsanwältin)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.25051 (C 19/2010) (ex NN 23/2010), jaką Niemcy przyznały Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg [nr sprawy C(2012) 2557 wersja ostateczna];
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

- Zarzut pierwszy: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE poprzez stwierdzenie, że stroną skarżącą należy uznać za przedsiębiorstwo.

Jej zdaniem zapłata składek służy wykonaniu zadania z zakresu usług publicznych poza rynkiem. W ramach wykonywania tego zadania strona skarżąca nie działa jako przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- Zarzut drugi: naruszenie art. 107 ust. 1 i art. 106 ust. 2 TFUE poprzez stwierdzenie, że stronie skarżącej przysporzona została korzyść gospodarcza w drodze składek i że nie chodzi o usługę w ogólnym interesie gospodarczym.

Strona skarżąca nie uzyskuje żadnej korzyści gospodarczej dzięki zapłacie składek przez jej członków, jako że płatność ta jest ustalana przez władze publiczne i nie stanowi subsydiowania krzyżowego działalności, jaką strona skarżąca proponuje na rynku. Pomocniczo chodzi tu o usługę w ogólnym interesie gospodarczym, czemu Komisja zaprzecza, naruszając przy tym poważnie kryteria badania przysługujące jej zgodnie z orzecznictwem, co stanowi błąd w ocenie. W niniejszym przypadku spełnione są także cztery [tzw.] kryteria Altmark.

- Zarzut trzeci: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE z powodu nietrafnych ustaleń dotyczących okoliczności faktycznych składających się na zakłócenie konkurencji i na naruszenie handlu między państwami członkowskimi.

Usuwanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego kategorii 1 i 2 w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 nie stanowi w Niemczech działalności otwartej dla rynku, tak że wyłączenie przynajmniej zgodnie z prawem stronie skarżącej nie prowadzi do zakłócenia konkurencji i naruszenia handlu.

- Zarzut czwarty: naruszenie art. 106 ust. 2 TFUE poprzez błędne zastosowanie przesłanek wyrażenia zgody przewidzianych w tym postanowieniu.